

معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی:

هیچ برنامه‌ای تا امروز برای اعمال خاموشی‌ها نداریم

رجبی مشهدی تصریح کرد: تأمین برق صنایع آسیب دیده در دستور کار صنعت برق و در اولویت است و در خصوص پتروشیمی‌ها، امسال ۹ برابر سال قبل در حال تأمین برق آن‌ها هستیم.

وی ادامه داد: بیش از ۲۰۰۰ مگاوات در جنگ اخیر در تاسیسات برقی کشور آسیب دید که بازسازی برخی از آن‌ها به بعد از ایام پیک تابستان موکول شده است.

معاون وزیر نیرو از دستاورد افزایش ۹۰۰۰ مگاواتی ظرفیت تولید برق در یک‌سال اخیر خبر داد و گفت: از این رقم، به خاطر آسیب‌های زمان جنگ، حدود ۳۰۰۰ مگاوات کسر شده و در وضعیت تراز، ۶۰۰۰ مگاوات به ظرفیت تولید برق امسال افزوده شده است.

وی افزود: برای تابستان سال جاری در زمان پیک تیر و مرداد، افزایش حداقل ۳۰ درصدی تولید برق از نیروگاه‌های برق آبی در برنامه قرار دارد و تولید برق از نیروگاه‌های برق آبی در اوج تابستان امسال به ۱۰ هزار مگاوات خواهد رسید.

معاون وزیر نیرو در خصوص احتمال اعمال خاموشی‌ها در تابستان سال جاری گفت: امسال وضعیتمان از سال گذشته بهتر است و امیدواریم با همکاری مردم و صرفه‌جویی در مصرف برق، نیاز به اعمال محدودیت پیدا نکنیم.

وی افزود: تا امروز هیچ برنامه‌ای برای اعمال خاموشی‌ها نداریم؛ این مسئله به میزان تولید در اوج تقاضا و میزان همکاری مردم بستگی دارد و بسیار امیدوارم که بتوانیم امسال را بدون اعمال محدودیت و خاموشی در بخش خانگی سپری کنیم.

معاون وزیر نیرو گفت: هیچ برنامه‌ای تا امروز برای اعمال خاموشی‌ها نداریم. به گزارش تسنیم، مصطفی رجبی مشهدی، معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی در نشست خبری اظهار داشت: رسیدن به ظرفیت منصوبه ۱۰۰ هزار مگاواتی یک اتفاق مهم و بزرگ است که ایران در روزهای اخیر به این دستاورد بزرگ نائل آمده است.

وی افزود: در زمان جنگ اخیر، حدود ۷۰۰۰ مگاوات از ظرفیت نیروگاهی ایران آسیب دید که تا امروز ۲۵۰۰ مگاوات آن به مدار بازگشته، اما برای تابستان امسال حدود ۴۰۰۰ مگاوات از نیروگاه‌های آسیب دیده را در مدار نخواهیم داشت.

رئیس هیات کشتی استان کرمان:

حضور ۳۰ کشتی‌گیر خارجی در جام تختی قطعی شد

بسیاری از آنان سابقه درخشان در رقابت‌های جهانی و کسب مدال‌های ملی و بین‌المللی را در کارنامه دارند.

وی خاطرنشان کرد: پیش‌بینی می‌شود حدود ۳۰ کشتی‌گیر خارجی از قدرت‌های کشتی جهان نظیر روسیه، گرجستان و ارمنستان در این مسابقات به روی تشک بروند. همچنین قضاوت این رقابت‌ها را ۳۰ داور بین‌المللی بر عهده دارند و همزمان بیش از ۱۳۰ داور ایرانی نیز تحت ارزیابی فنی فدراسیون قرار خواهند گرفت.

با اعلام رئیس هیات کشتی استان کرمان، رقابت‌های بین‌المللی جام جهان پهلوان تختی در ۲ رشته آزاد و فرنگی با حضور ۳۰ ورزشکار خارجی برگزار می‌شود.

به گزارش ایرنا، مسعود سلطانی در خصوص برگزاری رقابت‌های بین‌المللی جام تختی در شهر کرمان اظهار کرد: بر اساس آخرین رده‌بندی فدراسیون، کشتی کرمان امروز در رتبه هفتم کشور قرار دارد؛ این در حالی است که تا حدود چهار سال پیش، این جایگاه بین رتبه‌های ۲۷ و ۲۸ بود که گویای رشد قابل توجه و تلاش شبانه‌روزی جامعه کشتی استان است.

وی با بیان اینکه میزبانی رویدادهای ملی و بین‌المللی علت اصلی این پیشرفت بوده است، افزود: برگزاری مسابقات قهرمانی کشور، رقابت‌های بین‌المللی و چندین اردوی تیم ملی در سال گذشته، زمینه‌ساز اعتماد فدراسیون کشتی برای سپردن میزبانی جام جهان پهلوان تختی به کرمان شد. در همین راستا، لازم می‌دانم از اعتماد ویژه فدراسیون کشتی بابت سپردن میزبانی این جام معتبر و همچنین برگزاری موفق مسابقات قهرمانی کشور در رده نوجوانان به کرمان، صمیمانه قدردانی کنم.

سلطانی با اعلام جزئیات این رویداد بزرگ گفت: کرمان تنها استان کشور است که با تیم کامل در هر دو بخش آزاد و فرنگی در جام تختی حضور خواهد داشت. در مجموع حدود ۱۵۰ ورزشکار و مربی تراز اول در این رویداد حاضر هستند که

دبیر اجرایی سیزدهمین سوگواره ملی تعزیه ده زیار خبر داد:

اهدای بیش از ۱۲ هزار سی‌سی خون در سیزدهمین سوگواره ملی تعزیه ده زیار

سوگواره و همکاری سازمان انتقال خون استان کرمان انجام شد، شرکت‌کنندگان بیش از ۱۲ هزار سی‌سی خون به بیماران نیازمند اهدا کردند و جلوه‌ای از فرهنگ ایثار، نوع‌دوستی و مسئولیت‌پذیری اجتماعی را به نمایش گذاشتند.

حضور گسترده جوانان، بانوان و آقایان در پایگاه انتقال خون از نکات قابل توجه این برنامه بود. همچنین تعدادی از نوجوانان و سالمندان نیز برای اهدای خون مراجعه کردند که به دلیل محدودیت‌های سنی و شرایط پزشکی، امکان خون‌گیری از آنان فراهم نشد.

نارالله انکوتی با اشاره به نیاز مستمر مراکز درمانی به خون و فرآورده‌های خونی اعلام کرد: بیش از یک‌هزار و ۵۰۰ بیمار مبتلا به تالاسمی در استان به‌صورت مداوم به خون نیاز دارند. همچنین آمار بالای تصادفات و جراحی‌های انجام‌شده در ۴۲ بیمارستان استان، اهمیت تأمین و حفظ ذخایر خونی را دوچندان کرده است.

وی ادامه داد: استقرار پایگاه سیار انتقال خون از جمله برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی سیزدهمین سوگواره ملی تعزیه ده زیار بود؛ برنامه‌ای که نشان داد فرهنگ عاشورا و ارادت به اهل بیت (ع) علاوه بر آیین‌های عزاداری، در قالب خدمت‌رسانی به مردم و کمک به بیماران نیازمند نیز تجلی می‌یابد.

همزمان با آخرین شب (۱۷ خرداد) برگزاری سیزدهمین سوگواره ملی تعزیه ده زیار و اجرای مجلس تعزیه شهادت حضرت ابوالفضل العباس (ع)، پایگاه سیار سازمان انتقال خون استان کرمان در مسجد حضرت جوادالائمه (ع) مستقر شد و با استقبال گسترده عزاداران و دوستان اهل بیت (ع) مواجه شد.

به گزارش ایسنا، در این اقدام خیرخواهانه که با دعوت برگزارکنندگان

سر مقاله

خطای راهبردی واشنگتن

عابد اکبری / کارشناس مسائل بین‌الملل

یکی از چالش‌های اصلی در مسیر دستیابی به هرگونه توافق پایدار میان ایران و آمریکا، تضاد میان خطوط قرمز راهبردی دو طرف است. طی سال‌های اخیر، واشنگتن همواره تلاش کرده است توان موشکی، قابلیت‌های نظامی و نفوذ منطقه‌ای ایران را به بخشی از دستور کار مذاکرات تبدیل کند، در حالی که تهران این حوزه‌ها را یک جزء غیرقابل چانه‌زنی از امنیت ملی و بازدارندگی خود می‌داند و هرگونه مذاکره در این زمینه را مردود اعلام کرده است.

این اختلافات منجر به شکل‌گیری یک بن‌بست مزم‌ن شده که نه تنها مذاکرات را متوقف می‌کند، بلکه در روزهای اخیر، با نقض مکرر آتش‌بس و اعمال فشارهای نظامی و اقتصادی توسط آمریکا، بار دیگر بوی خطر تشدید تنش و حتی درگیری نظامی را در منطقه زنده کرده است. پرسش کلیدی این است که آیا راهی برای عبور از این بن‌بست وجود دارد؛ راهی که ایران خطوط قرمز خود را حفظ کند و همزمان مانع استفاده آمریکا از ابزار فشار یک‌جانبه شود؟ تجربه تاریخی کنترل تسلیحات میان قدرت‌های بزرگ می‌تواند راهگشا باشد. در دوران جنگ سرد، ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی با وجود رقابت شدید، دریافتند که ادامه مسابقه تسلیحاتی بدون قاعده می‌تواند امنیت هر دو طرف را تهدید کند. از همین رو، توافقاتی مانند مذاکرات محدودسازی تسلیحات راهبردی (SALT)، پیمان نیروهای هسته‌ای میان‌برد (INF) و پیمان کاهش تسلیحات راهبردی (START) شکل گرفت. هدف این توافقات از بین بردن کامل توان طرف مقابل نبود، بلکه ایجاد تعادل میان حفظ بازدارندگی و جلوگیری از گسترش بی‌رویه رقابت تسلیحاتی بود. درس مهم این تجربه آن است که امنیت پایدار از طریق حذف قدرت طرف مقابل حاصل نمی‌شود، بلکه با تعریف قواعد رقابت و مدیریت اختلافات شکل می‌گیرد.

این تجربه می‌تواند برای روابط ایران و آمریکا نیز الهام‌بخش باشد. امکان گفت‌وگو درباره توانایی‌های نظامی بدون پذیرش خلع سلاح یا تضعیف بازدارندگی، به تهران امکان می‌دهد چارچوبی برای محدودسازی کنترل شده تعریف کند. مانند توافقات کنترل تسلیحات میان قدرت‌های بزرگ، هرگونه سازوکار احتمالی می‌تواند بر دو محور کمیت و کیفیت سلاح‌ها متمرکز داشته باشد. کمیت به تعداد سامانه‌ها و تجهیزات اشاره دارد و کیفیت به ویژگی‌هایی مانند برد، دقت و قدرت تخریب. اما چنین محدودیت‌هایی تنها زمانی مفید هستند که اصل بازدارندگی و موازنه قدرت منطقه‌ای حفظ شوند؛ دومولفه‌ای که برای امنیت ایران حیاتی هستند.

توان موشکی ایران طی دهه‌های گذشته به ابزار اصلی بازدارندگی کشور تبدیل شده است. این توان در شرایطی شکل گرفته که ایران با محدودیت‌های شدید در خرید تسلیحات پیشرفته و حضور گسترده نظامی آمریکا در اطراف خود مواجه بوده است. بنابراین هرگونه بحث درباره محدودیت‌های پدیر اصل حفظ بازدارندگی و موازنه قدرت منطقه‌ای استوار باشد. اگر محدودیت‌ها به گونه‌ای طراحی شوند که تنها یک طرف هزینه‌بپرداز و طرف مقابل از مزایای آن بهره‌مند شود، نه تنها پایدار نخواهند بود بلکه خود می‌توانند منشأ بی‌ثباتی جدید شوند.

مشکل اصلی اما به نحوه نگاه آمریکا به فرآیند مذاکره بازمی‌گردد. رفتار واشنگتن طی سال‌های اخیر و به ویژه در روزهای اخیر، نشان می‌دهد که بخش مهمی از محاسبات راهبردی آمریکا مبتنی بر منطق «بازی بزدل» (Chicken Game) است؛ این فرض که ایران در لحظه آخر از خطوط قرمز خود عقب می‌نشیند. بر اساس این منطق، آمریکا همزمان با مذاکرات، فشارهای اقتصادی و نظامی را ادامه می‌دهد و با نقض مکرر آتش‌بس، تلاش می‌کند تهران را به عقب‌نشینی وادار کند. چنین رویکردی نه تنها اعتمادساز نیست، بلکه پیام آشکاری ارسال می‌کند: هدف از گفت‌وگو تغییر رفتار ایران از طریق اجبار است، نه دستیابی به توافق متوازن و پایدار. تداوم این سیاست فشار حداکثری و نقض آتش‌بس، علاوه بر افزایش تنش، باعث می‌شود محاسبات امنیتی ایران محتاطانه‌تر شود و مسیرهای انعطاف‌پذیر دیپلماتیک محدودتر شود. تجربه جنگ سرد نشان می‌دهد که ثبات راهبردی از طریق فشار یک‌جانبه حاصل نمی‌شود، بلکه پذیرش واقعیت‌های قدرت و محدودیت‌های متقابل و تعریف قواعد روشن برای مدیریت رقابت است که امنیت را تضمین می‌کند.

در چنین شرایطی، پیشنهاد یک سازوکار مبتنی بر کنترل متقابل محدودیت‌های نظامی می‌تواند چند مزیت مهم برای ایران داشته باشد. نخست آنکه از شکل‌گیری بن‌بست در مذاکرات جلوگیری می‌کند و به تهران امکان می‌دهد بدون آسیب زدن به بازدارندگی خود، چارچوبی برای گفت‌وگو ارائه دهد. دوم آنکه چنین ابتکاری می‌تواند جایگاه بین‌المللی ایران را ارتقا دهد. توافقات کنترل تسلیحات عمدتاً میان قدرت‌های بزرگ شکل گرفته‌اند و ورود ایران به این فرآیند، حتی در قالب پیشنهاد و گفت‌وگو، نشان‌دهنده وزن راهبردی ایران در معادلات امنیتی منطقه است.

با این حال، چالش اصلی، تضمین اجرای تعهدات است. تجربه خروج آمریکا از توافق هسته‌ای نشان داده است که حتی تعهدات رسمی نیز می‌توانند تحت تأثیر تحولات سیاسی داخلی واشنگتن قرار گیرند. بنابراین هرگونه سازوکار جدید باید دارای ضمانت‌های اجرایی و سازوکارهای نظارتی موثر باشد. پیش از ارائه چنین پیشنهادی نیز لازم است در داخل ایران اجماعی میان نهادهای سیاسی، دیپلماتیک و نظامی شکل گیرد و درباره حوزه‌هایی که می‌توان محدودیت پذیرفت و امتیازاتی که باید مطالبه شود، تصمیم‌گیری شود. این موضوع صرفاً فنی نیست، بلکه مستقیماً با امنیت ملی و منافع بلندمدت ایران مرتبط است.

در نهایت، موفقیت هر ابتکار دیپلماتیک در گرو تحقق دوشروط اساسی است: اجماع داخلی و سازگاری با واقعیت‌های نظام بین‌الملل. اگر این دو شرط فراهم شوند، گزینه‌ای فراتر از مقاومت مطلق و امتیازدهی وجود دارد؛ گزینه‌ای که بر مدیریت رقابت، حفظ بازدارندگی و ایجاد موازنه مبتنی است. تجربه تاریخی نشان داده است که حتی عمیق‌ترین اختلافات امنیتی، مانع گفت‌وگو نیستند. پرسش اصلی این است که آیا دو طرف حاضرند قواعدی برای مدیریت اختلافات تعریف کنند، به جای اینکه با فشار و تهدید، طرف مقابل را به عقب‌نشینی وادار کنند. اگر این اراده شکل گیرد، عبور از بن‌بست خطوط قرمز یک امکان واقعی خواهد بود، حتی در برابر سیاست فشار حداکثری و نقض مکرر آتش‌بس توسط آمریکا.